RASTRE I FIGURA

... de una luz que no tiene su llegada!
ALBERTI

I l'ànima també, i el mot en una
Llengua enfonsada que el senti la teva
Vida de foc encamnant la lluna.
Latent en aquest centre on ets hereva.

Roca immutable, escull de la fortuna,
Deserta és la planura, ànima meva
Tallada en la natura, fereix la runa
Dels àmbits per on fuig el qui s'eleva.

Real o imaginada no et vull baixa
Ni corrompuda al mur de la ditada
Clavant clau rera clau sobre la caixa,

Que, martellada rera martellada,
Ombra de roques en secret encaixa
Aquesta llum que ha de tenir arribada.

RASTRE I FIGURA

I l'ànima també. i el mot en una
Llengua enfonsada que el sentis la teva
Vida de foc encaminant la lluna
Latent en aquest centre on és hereva

Roca immutable escull de la fortuna
Deserta és la planura, ànima meva
tallada en la natura ferèx la runa
Dels àmbits per on fuig el que s'eleva

Prenc a les illes l'àmbit d'aquest tro
Cedent a l'ample espai el cant et deixa
Cel vol, estrella de tadors, ressò

En mi es despenya la foscor malèxa
La boca troba el vengne en el seu vo
I em veig fluir de la parada reixa.